

СОЦИЈАЛНА ПАТОЛОГИЈА

Социјална патологија је самостална наука интердисциплинарног карактера, која интегрише знања социолошких, биолошких, психолошких, медицинских и других наука, која проучава девијантне појаве (појаве којима се угрожавају основне друштвене вредности а које изазивају одређену друштвену реакцију).

Соц. патологија за предмет изучавања има облике испољавања девијантних појава, етиолошке факторе (услови и узроци настанка дев. појава), субјекте дев. појава, као и облике и методе друштвене реакције на такве појаве.

СОЦИЈАЛИЗАЦИЈА

Социјализације је процес у коме појединац усваја одређене обрасце понашања, делања и мишљења (вредности друштва-друштвене групе), што му омогућава да постане активни чинилац друштва и да активно учествује у друштвеном животу.

Кроз процес социјализације друштво- друштвена група од појединаца ствара „чланове друштва“ (односно онакве појединце који ће се понашати на онај начин који је позитиван из угла гледања датог друштва- друштвене групе).

ВРЕДНОСТИ

Вредности су ставови, односно веровање о томе шта је ваљано, пожељено, добро, корисно односно о томе шта је непожељно и недопустиво. Вредности су суд о томе да ли не нешто добро или лоше, и имају чисто субјективан карактер.

СОЦИЈАЛНА ДЕВИЈАЦИЈА

Под социјалним девијацијама сматрамо сва она понашања (асоцијалне, антисоцијалне и социјално-патолошке појаве, деликвенција и криминалитет) која одступају од устаљених, нормалних и очекиваних понашања и које друштво види као негативна и непожељна те и на њих реагује (формално или неформално).

ФАКТОРИ ДЕВИЈАНТНОСТИ

Фактори девијантности су сви они чиниоци (услови, узроци, поводи) општег или посебног значаја, ендогени или егзогени, директног или индиректног утицаја, психолошке, биолошке или социјалне природе који утичу на настанак и садржину девијантних појава као и њихов међусобни однос.

УЗРОК, је скуп нужних и неопходних услова без којих појава не може да настане. Они су неопходни и када год се стекну појава настаје.

УСЛОВ, јесу сви они фактори који на било који начин обликују или усмеравају неку појаву, који доприносе да се она манифестује или развија на овај или онај начин али који нису довољни да је произведу.

ПОВОД, је непосредни окидач, услов који представља директан-непосредан разлог, „изговор“ настанка неке појаве.

Основна подела фактора девијантности:

1. Биолошки фактори, (нпр. поремећаји нагона, урођене склоности, органски поремећаји, дегенеративни поремећаји. итд).
2. Психолошки фактори.
 - 1.1. *Психоструктура личности*, (укупност различитих обележја личности – диспозиције, идентитет, отпорност-карактер),
 - 1.2. *Карактерне особине*, (агресивност, егоизам, егоцентризам, депривационе особине, темперамент),
 - 1.3. *Емоције*, (емоционалне блокаде, емоционални поремећаји, емоционална незрелост),
 - 1.4. *Мотиви*.
3. Психопатолошки фактори, (разне менталне дефектности, душевна заосталост, душевне болести, неурозе, психопатије итд).
4. Социјални фактори.
 - 1.1. *Теорија социјалне средине*, (посматрање свеукупних друштвених услова),
 - 1.2. *Културолошке теорије*, (Теорија културног конфликта, Теорија поткултура (субкултура) и контракултура .

СОЦИЛАЈНОПАТОЛОШКА ФЕНОМОНОЛОГИЈА

1. Криминалитет:

- 1.1. Деликти насиља,
- 1.2. Имовински деликти,
- 1.3. Привредни деликти,
- 1.4. Организовани криминалитет,
- 1.5. Сексуални деликти,
- 1.6. Саобраћајна деликвенција,
- 1.7. Компјутерски криминалитет,
- 1.8. Малолетничка деликвенција,
- 1.9. Еколошки криминалитет.

2. Болести зависности:

- 2.1. Алкохолизам,
- 2.2. Наркоманија.

3. Ментално-социјалне девијације

- 3.1. Проституција,
- 3.2. Скитничење,
- 3.3. Беспосличарење,
- 3.4. Просјачење,
- 3.5. Коцка,
- 3.6. Сексуалне девијације
 - 3.6.1. Сексуалне инверзије
 - 3.6.1.1. Хомосексуализам,
 - 3.6.1.2. Педофилија,
 - 3.6.1.3. Геронтофилија,
 - 3.6.1.4. Некрофилија,
 - 3.6.1.5. Зоофилија,
 - 3.6.2. Сексуалне перверзије
 - 3.6.2.1. Садизам,
 - 3.6.2.2. Мазохизам,
 - 3.6.2.3. Егзибиционизам,
 - 3.6.2.4. Фетишизам,
 - 3.6.2.5. Трансвестизам,
 - 3.6.2.6. Војерство.

4. Самоубиства и покушаји самоубиства